

## Když nám školka nevyšla...

*Milí rodiče, pokud jste doma došli k závěru:*

- že Vaše dítě nutně potřebuje kolektiv
- či péči někoho dalšího, když Vy nemůžete s vaší ratolestí být doma
- nebo snad cítíte, že Vaše dítě může lépe rozvíjet osoba více povoláná nebo vzdělaná

*a z nějakého důvodu Vaše dítě nemůže nastoupit do státní školky, tak k vám míří má slova, aby rozptýlila případné obavy a umožnila se rozhodnout, co dál.*

Je to už pár řádek let, kdy jsem dostala zamítavý dopis ohledně přijetí mého nejstaršího dítěte k předškolnímu vzdělávání ve státní školce. Po panice, co bude dál, jsem se začala seznamovat alternativními možnostmi péče a vzdělávání tříletých dětí. Tehdy se mi otevřel nový svět možností a následně i zkušeností, za které jsem ve finále velmi vděčná. Mohu porovnat přístupy k dětem i ke vzdělání, ale také i ceny. Třeba vám to pomůže.

### Chce to plán

Ono i přijetí do spádové školky v místě bydliště není žádná výhra, pokud dojíždíte za prací někam dál. Je lepší cestovat s dítětem a užít si ještě tu chvilku společného času a pro případ potřeby být do 30 min u školky, než být v hodinovém dojezdu a navíc odkázán na veřejnou dopravu.

Co pro začátek doporučuji:

- sesumírovat, co chci, jaká mám očekávání (pedagogický přístup, strava, cena apod.),
- sestavit si to i do nějakého seznamu priorit, abych si v případě kompromisu mohla ujasnit, z čeho jsem nakonec ochotná slevit a co je už věc pro mne nepřijatelná či nemožná (např. finance, dojezdová vzdálenost apod.).
- A taky nezapomeňte naslouchat i tomu svému prckovi.

### Děti dokážou překvapit!

V určitém věku se fixují např. víc na jednu osobu, a ta když ve školce není = průšvih. Pokud je ve školce někdo, z koho má dítě strach už od prvního setkání a ten někdo je nedílnou součástí trvalého personálu ve školce, žádná adaptace nepomůže. I když se tvrdí, že montessori přístup je pro všechny, neznamená to, že vybraná montessori školka bude pro Vaše divoké dítě to nejlepší. A že všechny děti, všeho věku chtějí létat po lesích a mít svobodu. Nějaké dítě miluje řád, jasná pravidla, která mu vymezují bezpečné místo pro bytí, jiné potřebuje prostor a pochopení pro vlastní kreativitu a možnost se rozhodovat a hranice mít výrazně širší. Výše jmenované se může v průběhu let navíc měnit. Takže teď dítě ocení pevný řád a jednoho pedagoga, za rok ocení větší svobodu s větší odpovědností a pohled na svět z pohledu různých průvodců ve vzdělání.

### V adamovském k/Kole

V Adamově vedle klasické státní školky mají předškolní děti možnost navštěvovat spolek Kolo-kolo. Tam nyní dochází i jedno z mých dětí. Pro ty, kteří rozvažují právě o využití nabídky služeb Kola-kola, nabízím postřehy.

Hernu a zázemí jsme si, já a moje děti, jednou v klidu prohlédli, poseděli si tam, děti si pohráli. Takže starší to obhlédl a mladšímu okomentoval, že třeba za něj v pohodě, že on by sem klidně chodil.

Paní Kateřina chodí s dětmi často ven, a to i za různého počasí, pokud všechny děti mají odpovídající výbavu na ven. "...Dneska jsme se koukali na rybáře... a dneska jsme byli na kytíčkách a pletli si věnečky, ... dneska jsme jezdili na motorkách, ... dneska jsme byli na hřišti..." Pestrá paleta venkovních aktivit, jež děti uspokojují. Navíc, děti pobývají někdy venku i v odpoledních hodinách, což nebývá všude zvykem.

Dohoda, že moje dítě nebude pít slazené nápoje je dodržována. O to snáz, že může pít z vlastní láhve z domova, kterou si hlídá. Domluvili jsem si klidový režim na dobu spánku, kdy moje dítě většinou nespí, nebylo ho však třeba využívat. Dopolední aktivity a zpěv paní učitelky u kytary jsou tak uspávající, že náš nespavec prý usíná mezi prvními! Nevídané! Televizi v prostorách Kola-kola nehledejte - k zábavě jsou k dispozici hudební nástroje, hračky, knihy a další aktivity. Jde to i bez ní.

Náš kolista si doma prozpěvuje písně, které já si nezpívám a při hře odřikává říkanky ve verzích, které já neznám. Na to, že chodí jen 2 dny v týdnu, klobouk dolů. Na zdi u vchodu se kochám dětskými výtvary a vidím první výtvarné pokusy všech svěřenců. S paní učitelkou jsem si ujasňovala i její metody motivace a odměňování. Potěšilo mě, že není zastáncem odměňování sladkostmi. Děti s ní spolupracují i bez bonbonků. To je třeba pro mne dobrá zpráva.

### **Co říct k samotné paní Katce Prudíkové?**

Obdivuji ji, že si šla za svým snem a naplnila si ho. Je za ní vidět kus práce. Práce, kterou si zvolila a dělá ji dobrovolně, protože ji naplňuje. Výsledky jsou vidět (děti mají vztah k rytmu, k pohybu, k písničkám, k tvoření). Její výhodou i nevýhodou je její temperament, který vám buď sedí, nebo vadí. Do všeho jde naplno a to i včetně emocí. Jde si za svými cíli, když chce něco děti naučit, udělá proto maximum. Někdo tohle ocení, někdo to bude vnímat jako přílišný tlak. To si v sobě ujasněte, jak to máte. Dokáže být přísná i milá. Dopolední program stojí na ní samotné a musí se umět vypořádat se skupinou malinkých dětí různých schopností a potřeb. Je to taková "one woman show". Za celý školní rok opravdu nebyla nemocná, jak slibovala (nebo jsem to nepoznala). Pokud nějaké věci potřebujete jinak, je třeba s ní hovořit a hledat společnou cestu. My se vždy nějak domluvily. A jak mi při jedné korespondenci odepsala: "Nemůžu nikdy vyhovět všem. Kdo se mnou bude chtít být v Kole - bude, kdo ne - tak nebude." Tak prostě to je. A moje dítě zatím chce v Kole být.

### **A co ta cena?**

Je slušná. V Brně či v Bílovicích najdete vyšší ceny za pobyty dětí v nějakém programu a to i obědy. Navíc, pokud vám nevyhovují nabízené svačinky a obědy, můžete pro děti přinést po domluvě vlastní.

Všem rodičům tedy přeji dobrou volbu.

Magdalena Hnilicová